

2011 là năm đầu tiên Việt Nam chuyển vị thế từ nhóm nước thu nhập thấp sang nhóm nước thu nhập trung bình, bước vào giai đoạn cơ bản trở thành nước công nghiệp theo hướng hiện đại. Năm mới có thể được gọi là năm giao thời, năm bản lề, nên việc lựa chọn mục tiêu có ý nghĩa rất quan trọng, vừa để đáp ứng yêu cầu, vừa bảo đảm tính khả thi.

Cận cảnh các mục tiêu kinh tế 2011

 PHƯƠNG NGỌC MINH

Trong hai nhóm mục tiêu là tăng trưởng kinh tế và ổn định các quan hệ cân đối kinh tế vĩ mô, thì một mặt cần tăng trưởng cao lên, nhưng mặt khác, mục tiêu ưu tiên vẫn phải là ổn định các quan hệ cân đối kinh tế vĩ mô.

Tăng trưởng kinh tế cao lên vì hai lẽ: Một mặt, đây là sự tiếp tục đà phát triển đã đạt được trong thời gian qua.

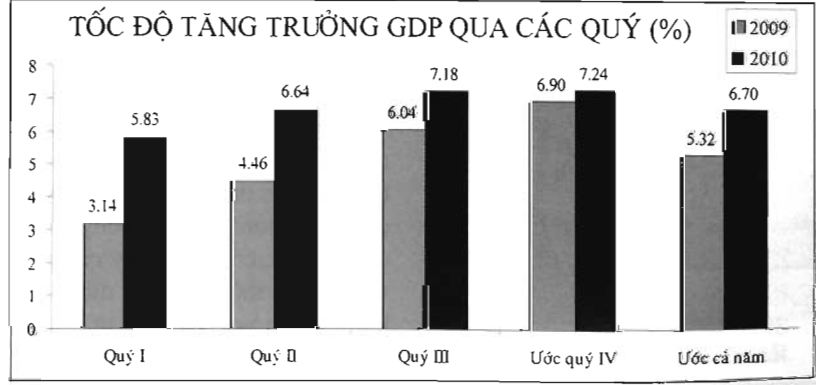
Năm 2010, tốc độ tăng GDP có thể đạt 6,7%, tuy còn cách khá xa so với tốc độ tăng trong các năm từ 2000 đến 2007, nhưng đã có xu hướng cao lên, không những cao

hơn tốc độ tăng của năm 2009, mà còn cao hơn tốc độ tăng 6,31% của năm 2008 và đã vượt mục tiêu tăng 6,5% đề ra từ đầu năm. Đà cao lên này là tín hiệu khả quan để đề ra mục tiêu tăng trưởng với tốc độ cao hơn trong năm 2011.

Mặt khác, đây là một yêu cầu quan trọng, vì tăng trưởng kinh tế sẽ tạo tiền đề vật chất cho việc thực hiện các mục tiêu khác về kinh tế, cũng như các mục tiêu về xã hội (giảm thất nghiệp, giảm nghèo, phát triển giáo dục, y tế, văn hoá,...), bảo vệ và cải thiện môi trường; để chống nguy cơ tụt hậu xa hơn.

Ổn định các quan hệ cân đối vĩ mô là mục tiêu ưu tiên. Các quan hệ cân đối kinh tế vĩ mô biểu hiện trên nhiều mặt, trong đó nổi lên là lạm phát, bội chi ngân sách và cán cân thanh toán. Việc ưu tiên cho ổn định các quan hệ cân đối kinh tế vĩ mô vừa xuất phát từ hiện trạng của các quan hệ này, vừa là sự bảo đảm cho phát triển bền vững.

Lạm phát- mà biểu hiện chủ yếu là tốc độ tăng giá tiêu dùng- phải được kiềm chế ở mức dưới 7%. Đây là tốc độ tăng không phải là cao, nếu so với tốc độ tăng bình quân 7,82%/năm trong thời kỳ 2001- 2010; nhưng không thể coi là thấp khi giá tiêu dùng tháng 12/2010 so với tháng 12/2000 đã cao gấp gần 2,3 lần, hay cùng một lượng tiền, nếu vào cuối năm 2000 còn mua được 100% lượng hàng hoá, thì đến cuối năm 2010 còn mua được 44%- mất giá quá một nửa. Vấn đề đặt ra là làm sao để kiềm chế được tốc độ tăng giá dưới 7%? Tìm đến câu trả lời, Chính phủ đã đề ra nhiều giải pháp như

Ảnh: TTXVN

điều hành chính sách tiền tệ chủ động, linh hoạt, thận trọng; áp dụng tỷ giá, lãi suất phù hợp theo nguyên tắc thị trường, tăng tổng phương tiện thanh toán phù hợp với các chỉ tiêu vĩ mô, phối hợp chính sách tài khoá với chính sách tiền tệ; tăng cường quản lý giá đối với hàng hoá, dịch vụ độc quyền; thực hiện cơ chế giá thị trường; sử dụng linh hoạt công cụ thuế để bình ổn giá xăng dầu,... Tuy nhiên, sức ép tăng giá trên thế giới cùng với sức ép tăng tỷ giá có thể gia tăng.

Bội chi ngân sách hiện là vấn đề lớn và còn có những ý kiến khác nhau giữa Quốc hội và Chính phủ, Ủy ban Kinh tế của Quốc hội về mục tiêu, tỷ lệ bội chi ngân sách so với GDP ở mức không quá 5% trong năm 2011. Trên cơ sở tỷ lệ bội chi ngân sách so với GDP đã được giảm từ 6,6% GDP năm 2009 xuống còn khoảng 6% năm 2010, Chính phủ đã đề nghị mục tiêu năm 2011 đưa xuống còn 5,5%, với nhiều giải pháp (như chống thất thu; giảm tỷ

trọng đầu tư từ NSNN và trái phiếu Chính phủ. Dự thảo Văn kiện Đại hội XI đã đề ra giảm tỷ lệ huy động GDP vào ngân sách thời kỳ 2011- 2015 còn 22- 23% để khoan thư sức dân, nuôi dưỡng nguồn thu và với sự sút giảm tỷ trọng thu từ dầu thô, thu từ hải quan, thu từ viện trợ không hoàn lại,..., thì việc thực hiện mục tiêu như Chính phủ đề nghị cũng phải có giải pháp rất quyết liệt.

Cải thiện cán cân thanh toán là mối quan tâm hàng đầu hiện nay của Chính phủ trong việc ổn định kinh tế vĩ mô. Sự quan tâm này xuất phát từ nhập siêu hàng hoá còn lớn, nhập siêu dịch vụ cũng không nhỏ, lượng ngoại tệ vào Việt Nam từ các nguồn còn hạn chế, dự trữ ngoại hối còn ở dưới mức an toàn 12 tuần nhập khẩu, sức ép tăng tỷ giá vẫn còn cao. Trong khi đó, cán cân thanh toán có số dư là một trong những “đỉnh” quan trọng của “tứ giác mục tiêu” (tăng trưởng, lạm phát, thất nghiệp, cán cân thanh toán). Để cải thiện cán cân thanh toán, Chính phủ đã đưa ra 11 giải pháp, như đẩy mạnh xuất khẩu, quản lý tốt nhập khẩu; khai thác thị trường truyền thống, phát triển thị trường mới; chuyển dịch cơ cấu đầu tư, ứng dụng công nghệ cao, ít tiêu hao năng lượng; tăng hàm lượng nội địa và giá trị gia tăng xuất khẩu; áp dụng hàng rào kỹ thuật phù hợp với cam kết; chống buôn lậu và gian lận thương mại; tiết kiệm; vận động “người Việt Nam ưu tiên dùng hàng Việt Nam; thu hút giải ngân nhanh ODA, FII; giám sát, phân tích dự báo dòng vốn FII; thu hút khách du lịch, kiều hối. Tuy nhiên, các giải pháp trên phải được thực hiện một cách đồng bộ và quyết liệt, trong đó việc thay đổi vị thế nhập siêu phải được thực hiện quyết liệt nhất, phải thực hiện đồng bộ ngay từ khâu sản xuất (cơ cấu, công nghiệp phụ trợ, hiệu quả sản xuất,...) ■

Ảnh: TTXVN

Thực hiện tháng khuyến mại 2010, Co.opMart đã giảm giá 50% đối với 800 mặt hàng